

Miķelītis (roku lelle) aicina bērnus uz pirkstiņu spēli „Labrīt”. Aicina bērnus sastāties vienam aiz otra – ķēdītē un doties ceļojumā, lai brauktu līkločus un runāt līdzi:

„Braucam mēs, braucam mēs

Uz ābolu zemi lielo,

Braucam mēs pa labi,

Braucam mēs pa kreisi,

Pietupjamies – augšā tilts,

Braucam riņķī

Un uz priekšu”.

Nonākam otrajā telpā uz paklāja, kur bērni sēdēs. Miķelītis pastāsta par ābolu, ka ir auglis, kad nogatavojas, ir sēklas un āboli ir dažādās krāsās, ļoti daudz šķirņu un izmanto – gan salātos, gan sulās, marmelādēs utt.

Bērni izsaka savas domas.

Miķelis noskaita t.dz.: „Daiļa sēta arājam

Pašā kalna galiņā.

Visapkārt liepu koki,

Vidū zied ābelīte.”

Aicina bērnus parādīt ar kustībām, kā tad izaug ābols ābelē visos četros gadalaikos: pavasarī, vasarā, rudenī, ziemā.

Miķelītis pastāsta, ka katram ābolam, kā katram bērnam ir savs vārds. Ir – sīpoliņi, antanovka, zemeņu āboli, dzidrie, svītrainie utt. Un katram ir savādāka garša.

Izplaukšķinām šķirņu nosaukumus pa zilbītēm un skaitam.

Miķelītis ņem grozu un izdala katram bērnam pa ābolam, saskaitām – cik ābolu ir mums visiem kopā? Cik ābolu ir sarkanā, cik dzeltenā krāsā? Cik ābolu ir lielu un cik mazu. Aicina bērnus pagaršot ābolus un pateikt pēc garšas- kāds – salds, skābs, sulīgs vai sauss? Tad saskaitām, cik kuram ir sēkliņu?

Miķelītis aicina doties tālāk pa ābolu zemi un dziedāt dziesmu „Ābolīši krīt!” ar kustībām.

Miķelis izņem no groza attēlus un bērniem jānosauc, kas attēlots un jāpasaka, kur skaņa „A” vai „Ā” – sākumā, vidū vai beigās. Kad pēdējo rāda – āzis! Un vai āzim garšo ābols? Tad dodamies rotaļā „Kur tad tu nu biji, āzīti manu?”